

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Necessaria paupertas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

ritum semper magis accendunt. Et si ergo aureos montes possideant, tamen contenti non sunt, & simulant, se etiam ijs egere, quos recondiderunt, dum verè egent eo, quod optant, atque idcirco cruciantur. Hoc est, quod Propheta ait: *Simul in unum, diues & pauper.* Diues in avaritia, pauper in substantia. Parum enim illi videtur esse, quod habet; multum quo caret. His Apostolus scribit, *nullius aliquid desideretis.* Addit glossa: *Nedum rogetis, vel tollatis.* Quo loco prohibet cupiditatem rei alienæ, iuxta illud: *Qui furabatur, iam non fuerit.* Magis autem laboret operando manibus suis, quod bonum est, ut habeat, unde tribuat necessitatem patienti. Spectant ergo ad hanc classem pauperum, omnes fures, prædones, exactores iniqui, quia deest illis id, quod volunt clepere, rapere, prædari, aut importunissimè exigere. Spectant huc omnes avari, & ipsi etiam, qui in ponte sedent ad stipem exigendam, cum thesauros seruent sub centonibus, & à verè indigentibus eleemosynas auertant. Quin nec illos hinc religiosos excludit D. Bernardinus, qui ut conuiujs possint vacare, & cuticulam suam curare, nequaquam, ut pauperes decet, conuiuantur; atque ad hoc subditos suos nimio opere grauant. Horum meritò omnium vocat sanctus ille hypocriticam & falsam paupertatem; quæ execrabilis est, & diabolica, cui non promittitur *regnum calorum*, sed caminus ignis ardentis. Nam tales cum diuite illo in inferno sepeliuntur.

Secunda paupertas, varijs de causis, est necessaria. Neque enim ficta, sed vera est, & vel non optanti venit; quia illis hereditaria est, aut propria culpa, aut casu, aut certè diuino consilio & providentia accidit. Nonnulli enim à quatuor auis sunt pauperes. Nonnullos tesserae aut astragali, aut ludus pilæ fecit pauperes. Quibusdam diuitiæ per guttur defluerunt. Quosdam naufragia, quosdam incendia, quosdam bella atque hostes, quosdam tutores, quosdam fures ad incitas redegerunt. Denique mille sunt scopuli, ad quos opes alliduntur. Itaque isti à D. Bernardino vocantur *pauperes huius mundi*, de quibus dicitur: *Pauperes semper habetis vobiscum.* Hæc paupertas est simplex carentia diuitiarum; malis, & malè se in ea gerentibus mala; bona bonis ac patienter eam ferentibus. Aliqui enim, ob inopiam, se domi continent, aut in eis concedunt, vitant publicum, &, sicut vesperaliones apud

Psal. 49. 9

1. Thessal. 4.

Ephes. 4.

III.

Ioan. 12. 8

A. Iopura

Æscopum, interdum videri nolunt. Præsertim autem nobiles, grauius sentiunt hanc calamitatem; putant enim eam sibi dedecori esse; neque stemmati suo conuenientem. Alias vestes, alium victum, aliam habitationem, aliam autoritatē maiores habuerunt. Primi in curijs, primi in aulis, primi in conuiujs sederunt. Omnia hæc vel extinxit paupertas, vel eneruauit. Quare turbantur & fluctuant; quidam franguntur; quidam nunc in hanc, nunc in illam partem nutant; quidam ad sacram anchoram confugiunt, & spem suam in Deum figunt.

IV.

Quod ut faciant, ita eos D. Bernardinus compellat. *O pauper verecunde, vis sequi consilium meum, ultro paupertati occurre; venientem lato animo patientibus valuis accipiens, atq; amplectere amplectens. Prima enim fronte rigida ac subristis non immerito viatori, atq; armato exaquata, eò quòd celer minaxq; sit aduentus illius. At cum in familiaritatem admissa fuerit, & minime sumtuosa, & secunda, ac facilis hospes erit. Crede mihi, aperi illi ocyus antequam vi subita confringat, atq; ostys vulsis à cardine vitæ introeat, ut resistens per molesta, si cedentibus periucunda est. Mollius quidem diuitie subiissent, sed paupertas tutius. Nulla opes sunt; quibus non sit antependenda securitas. Profecto ut animo inopi ac deiecto nulla non desiciunt opes: sic diuiti atq; erecto nulla non sufficit paupertas. Nempe ille alieno innititur, hic proprio fudit. Si paupertatem patienter tuleris, solito tris humilior, expeditior, atque liberior. Vacui amant incedere, qui iter arduum agunt. Carebis solitis opibus, simulq; solitis moribus, atque sarribus, nec non & proteruis seruis ijsq; quibus solent abundare diuitia, fidelis amicitijs, sequacibus ac tenacibus parasitis, totoq; illo grege domestica arridentium tibi, teq; rodentium, atque ridentium. Denique si amissa opes, cum amissis tedijs conferas, lucrum vocas. Certè ut securitatem scilicet, humilitatem, sobrietatem, requiem, modestiam, paupertatis comites, si nihil boni aliud illa secum afferret (quamquam etiam fallacium gregibus adulantium, & seruorum tyrannide superbiorum liberet) abunde erat cause, ut non ferenda modo esset, sed optanda, immo etiam necessaria pauperies. Profecto, ut audacter testimonium perhibeam veritati, nihil inter homines paupertate melius, nihil odibilius. Sed vir sapiens facit de necessitate virtutem, & ubi paupertatis necessitas urget, prudentia libera voluntatis accipiet: vel potius, quod melius est, amplectetur.*